

1 schilderij, 10 tekeningen

Solotentoonstelling van Luc Martinsen

De tentoonstelling *1 schilderij, 10 tekeningen* toont tien tekeningen, gemaakt in de periode 1973–1985, en één schilderij uit 1980 van de Oostendse kunstenaar Luc Martinsen (°1951). De werken worden voor het eerst ooit tentoongesteld.

Waar schilderijen doorgaans als autonome werken worden gepresenteerd, worden tekeningen vaak gelezen als voorbereidende studies. Martinsens tekeningen zijn echter meer dan schetsen en overstijgen hun voorbereidende functie. Met eenvoudig materiaalgebruik en een uitgebalanceerde compositie tonen zijn tekeningen een heldere en trefzekere lijnvoering.

Parallel aan *1 schilderij, 10 tekeningen* presenteert BLANCO de duotentoonstelling *Roll the Dice* van Luc Martinsen en Eddy De Buf. Waar *Roll the Dice* zich richt op recent werk, focust *1 schilderij, 10 tekeningen* op een vroege fase in het oeuvre van Martinsen. Samen tonen de tentoonstellingen werk uit periodes die meer dan veertig jaar uit elkaar liggen. Ondanks het verschil in kleurpalet, toets en perspectief blijft Martinsens vrije figuratieve beeldtaal – bevolkt door menselijke figuren en gekenmerkt door een uitgesproken kleurgebruik – een constante.

Luc Martinsen behoort tot een generatie kunstenaars die vanaf de jaren zeventig een heropleving van de schilderkunst in Vlaanderen hebben gedragen, juist op het moment dat zowel schilderkunst als figuratieve expressie onder druk stonden door de rijzende waardering voor de conceptuele en minimalistische kunst. Zijn opleiding aan de Gentse academie en zijn kunstenaarschap als leerling van kunstenaar Etienne Elias (1936–2007) droegen bij aan een solide technische basis en een affiniteit met verhalende, visueel krachtige schilderkunst. Vanaf 1980 ontwikkelde Martinsen een stijl in een pastelkleurig palet met een duidelijk zichtbare toets. Hiermee bouwde hij voort op het gelaagde perspectiefgebruik dat kenmerkend was voor de Nieuwe Visie, waaraan hij via Elias verwant is. Het schilderij *De judaskus* is kenmerkend voor deze fase waarin figuratie en morele ambiguïteit samenvallen in een geladen, theatrale beeldtaal.